

Palmusunnuntai

Herran kärsimisen
palmusunnuntai. Luuk. 19:28–
40. He huusivat: Siunattu hän,
kuningas, joka tulee Herran
nimessä!

*²⁸ Tämän sanottuaan Jeesus lähti
toisten edellä nousemaan
Jerusalemiin vievää tietä. ²⁹ Kun hän
oli tulossa Öljymäeksi kutsutulle
vuorelle ja oli jo lähellä Betfagea ja
Betaniaa, hän lähetti edeltä kaksi
opetuslastaan ³⁰ ja sanoi: »Menkää
tuolla näkyvään kylään. Kun tulette
sinne, te näette kiinni sidotun
aasinvarsan, jonka selässä ei kukaan
vielä ole istunut. Ottakaa se siitä ja
tuokaa tänne. ³¹ Jos joku kysyy, miksi*

te otatte sen, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä.»³² Miehet lähtivät ja havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli heille sanonut.³³ Kun he olivat irrottamassa varsaa, sen omistajat kysyivät: »Miksi te viette varsan?»³⁴ He vastasivat: »Herra tarvitsee sitä.»³⁵ He toivat varsan Jeesukselle, heittivät vaatteitaan sen selkään ja auttoivat Jeesuksen ratsaille.³⁶ Kun hän sitten ratsasti, opetuslapset levittivät vaatteitaan tielle.³⁷ Jeesuksen lähestyessä sitä paikkaa, mistä tie laskeutuu Öljymäen rinnettä alas, koko opetuslasten joukko alkoi riemuissaan suureen ääneen ylistää Jumalaa kaikista niistä voimateoista, jotka he olivat nähneet.

³⁸ He huusivat:

– Siunattu hän, kuningas,
joka tulee Herran nimessä!

Taivaassa rauha,

kunnia korkeuksissa!

³⁹ *Muutamit fariseukset sanoivat
väkijoukon keskeltä Jeesukselle:
»Opettaja, kiellä opetuslapsiasi!»* ⁴⁰
*Mutta Jeesus vastasi: »Minä sanon
teille: jos he olisivat vaiti, niin kivet
huuttaisivat.» [1]*

Tätä sunnuntaita kutsutaan Herran
kärsimisen palmusunnuntaiksi. Se
tuo esille Kristuksen saapumisen
Jerusalemiin viikkoa ennen Hänen
kuoleman ja ylösnousemuksen
mysteeriä.

Sen vuoksi huomisen messussa
evankeliumi luetaan kahteen
otteeseen kirkon vanhan perinteen
mukaisesti. Paavi Franciscus selittää:

”Tällä juhlapäivällä on tuplamaku: samalla makea ja kitkerä. Se on yhtäältä iloinen ja toisaalta surullinen päivä. Iloinen, sillä muistelemme Herran saapumista Jerusalemiin, jolloin Hänet julistetaan kuninkaaksi. Surullinen, sillä luemme myös Hänen kärsimyshistoriaansa. Sen vuoksi tunnemme piston sydämessämme, ja jollain tavalla voimme ymmärtää Jeesuksen tunteita kyseisenä päivänä. Silloin Hän riemuitsi ystäviensä kanssa ja itki Jerusalemin kohtaloa [2].

Benedictus XVI huomauttaa, että kertomus kuninkaallisesta saapumisesta Jerusalemiin on ”salaperäisiä viittauksia täynnä” [3]. Osa niistä viittauksista löytyy Luukkaan evankeliumista. “Yhtäältä Jeesus laskeutuu Öljymäen rinnettä Betfagen ja Betanian suunnasta, josta odoteltiinkin Messiaan saapumista. Jeesus ratsastaa kaupunkiin

kuninkaiden tavoin. Salomon kruunajaisissa hänen isänsä kuningas Daavid käski palveluväkeään auttamaan poikansa aasin ratsaille. Aasinvarsa oli sidottuna Jaakobin määräyksen mukaisesti (1. Moos. 49:11).

Toisaalta kaupunkilaiset levittivät vaatteitaan tielle, jota Jeesus oli kulkeva. Ele on tuttu Jerusalemin historiasta asukkaiden tervehtiessä kuningastaan (2 Kun. 9:13).

Ihmismassa veisasi psalmia nro 118: “Siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimessä!”. Ihmiset lausuivat myös seuraavia sanoja: “maassa nyt rauhaa, kunnia korkeuksissa”.

Ilmaisu muistuttaa meitä sanoista, joita enkelit lauloivat Jeesuksen syntymän yhteydessä (Luuk. 2:14).

Tapahtumien messiaaninen ulottuvuus ei ole jäänyt huomaamatta fariseuksilta, jotka olivat suorastaan šokissa. He

pyysivät Jeesusta lopettamaan koko näytelmän. Jeesus kuitenkin moittii heitä heidän sydämensä kovuudesta. Messiaan saapumisen merkit olivat sen verrat selkeät, että jos opetuslapset lopettaisivat Jeesuksen kuninkaallisen kulkueen, niin kivetkin huutaisivat heidän puolestaan. Itse asiassa ”kerran kun Herra ristiinnaulittiin, ja hänen täynnä pelkoa ystävänsä vaikenivat, silloin kivet ja kalliot huusivat. Sillä kun Jeesus antoi henkensä, maa vavahteli, kalliot halkeilivat ja haudat aukenivat” [4].

Benedictus XVI kertoo kyseisestä evankeliumin kohdasta: ”Samoin kuin silloin Herra saapui pyhään kaupunkiin aasilla ratsastaen, niin nykyäänkin kirkko näkee Hänet saapuvan uudestaan vaatimattomassa leivän ja viinin muodossa [5]. Sen takia palmusunnuntain tapahtumat toistuvat elämässämme. Jeesus

lähestyy sielumme kaupunkia arjen
touhujen selässä ratsastaen sekä
koruttomien sakramenttien kautta.
Pyhän Josemarian sanoin: ”Täytä
velvollisuutesi ajallaan, täsmällisesti;
hymyile muille, vaikka olisitkin
väsynyt; vietä aikaa rukouksessa
ilman tinkimistä, ja auta sitä, joka
apuasi tarvitsee.” [6]

Tässä evankeliumin kohdassa
voimme kiinnittää huomiota myös
aasiin, jota pyhä Josemaria ihaili
suuresti. Pyhimyksen sanoin: ”On
olemassa paljon eläimiä, jotka ovat
aasia kauniimpia, ovelampia ja
tehokkaampia. Jeesus kuitenkin
valitsi juuri aasin, kun Hänen piti
näyttäytyä kuninkaana kansan
edessä. Sillä Jeesus ei tee mitään
näyttävällä mutta tyhjällä
kauneudella, laskelmoivalla
oveluudella tai kylmien sydänten
tehokkuudella. Sen sijaan Herramme
pitää suuressa arvossa nuoren
sydämen iloa, reipasta askelta,

puhdasta ääntä ja katsetta sekä tarkkaavaista kuuloa. Aasin korvat odottavat innolla omistajansa sanoja. Sillä asenteella Kristus voi hallita sielussamme [7]. Se, joka ottaa Hänet vastaan nöyrällä ja yksinkertaisella asenteella voi myös selässään viedä Jeesuksen kaikkialle maailmaan.

[1] Luuk. 19:28–40, Raamattu 1992 (KR92)

[2] Paavi Franciscus,
Palmusunnuntain saarna 2017.

[3] Benedictus XVI, Jeesuksen viimeiset päivät, Perussanoma, s. 13.

[4] Pyhä Beda, *Catena Aurea*.

[5] Benedictus XVI, Jeesuksen viimeiset päivät, Perussanoma, s. 21.

[6] Pyhä Josemaría, *Kun kohtaat Kristuksen*, nro 77.

[7] Pyhä Josemaría, *Kun kohtaat Kristuksen*, nro 181.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/fi-fi/gospel/
palmusunnuntai/](https://dev.opusdei.org/fi-fi/gospel/palmusunnuntai/) (9.8.2025)